

Az élettársi kapcsolat megállapíthatóságát nem a házasság fennállása, hanem a házassági életközösség fennállása zárja ki. Az a tény, hogy egy házasság jogilag fennáll, nem jelenti azt, hogy a házassági életközösség is fennállna, ezért az élettárs jogcímén előterjesztett özvegyi nyugdíj iránti igény nem utasítható el pusztán arra hivatkozással, hogy a jogszerző házasságának fennállására tekintettel, jogilag az élettársi kapcsolat fennállása kizárt.

[1997. évi LXXXI. tv. - Tny.- 45. §, 1959. évi IV. tv. -Ptk.- 685/A. §, 2013. évi V. tv. - új Ptk.- 6:514. §]

Tényállás

- [1] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága a 2015. június 25. napján kelt határozatával a felperesnek a 2015. február 13-án elhunyt S. Gy. (jogszerző) jogán élettársi jogcímen ideiglenes özvegyi nyugdíj, valamint özvegyi nyugdíj megállapítása iránt előterjesztett kérelmét elutasította a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 45. § (2) bekezdése rendelkezése alkalmazásával. Az első fokon eljáró társadalombiztosítási szerv megállapította, hogy a jogszerző és a házastársa azonos lakcímen, megszakítás nélkül folyamatosan együtt éltek, ezért a felperes és a jogszerző „jogilag élettársak nem lehettek”, így a jogosító feltételek hiányában el kellett utasítani a kérelmét.
- [2] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központ a 2015. október 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta a Tny. 45. § (1)-(2) bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 685/A. §-a és a 2014. március 15. napjától hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: új Ptk.) 6:514. § (1) bekezdése rendelkezéseire alapítottnan. A másodfokú hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve megállapította, hogy a jogszerző és a házastársa házassági életközössége a jogszerző haláláig fennállt. A házasságuk fenntartására irányuló szándékuk kölcsönös volt, a házasság felbontását egyik fél sem kívánta. A jogszerző haláláig érzelmi kötődésük fennállt annak ellenére, hogy a jogszerző más személlyel (felperessel) is érzelmi kötődésen nyugvó kapcsolatot tartott fenn. A közös gazdálkodást támasztja alá, hogy a jogszerző nyugellátásának folyósítása haláláig házastársával közös bankszámlára történt. A jogszerző házassági életközössége megszűntetésére nem került sor az erre irányuló kölcsönös szándék hiányában, a jogszerző házassági életközösségben élt, melynek valamennyi tartalmi eleme (érzelmi kötődés, közös gazdálkodás) fennállt, ezért a Ptk. és az új Ptk. rendelkezései alapján egyidejűleg a felperessel élettársi kapcsolatban nem állhatott, ezért a jogszerző jogán a felperes részére élettárs jogcímén hozzátartozói nyugellátás megállapítására nem volt lehetőség.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. Sérelmezte a felperes, hogy az általa megjelölt tanúk a közigazgatási eljárásban nem kerültek meghallgatásra, a bíróság nem vette figyelembe, hogy a jogszerzővel annak haláláig 2003. óta H.-ban albérletben, majd ezt követően M-en a L. utcában (felperes tulajdonát képező házban) együtt éltek teljes érzelmi és anyagi közösségben, együtt dolgoztak, szabadidejüket együtt töltötték, együtt takarékoskodtak és gazdálkodtak, betegségében a jogszerzőt ápolta, vitte orvostól-orvosig, rehabilitációra. A jogszerzőnek a feleségével sem érzelmi, sem a mindennapokra kiterjedő gazdasági közössége nem volt, a feleségétől 2003. óta külön élt, de volt közös ingatlanuk, amelynek költségei egy részét a jogszerző fedezni kívánta és a közös gyermekekről, unokákról gondoskodni akart.
- [4] A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, mivel nem figyelmeztette, hogy tényállításait csak okiratokkal és tanúkkal támaszthatja alá. A határozat részben a közhiteles (közjegyzői) okiratban foglaltakkal ellentétes megállapításokat tartalmaz a jogszerzővel való élettársi viszonya tekintetében.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva. Az alperes kiemelte, hogy a halotti anyakönyvi kivonat tanúsága szerint a jogszerző nős családi állapotúként halálozott el, ezért az élettársi kapcsolat megállapíthatósága a felperes és a jogszerző között a Tny. 45. § (2) bekezdése és a Ptk. 6:514. § (1) bekezdéséből adódóan kizárt. Az alperes kiemelte, hogy a házastársak nem vitásan tartották egymással a kapcsolatot, lakossági folyószámlájukat közös néven vezették, bejelentett lakcímük azonos volt. A 2015. június 12. napján jogerőre emelkedett hagyatékátadó végzés, mint közokirat tanúsítja, hogy az örökhagyó után a törvényes öröklésre három gyermeke és túlélő házastársa volt jogosult. Az új Ptk. 7:62. § (1) bekezdése szerint nem örökölhet az örökhagyó házastársa, ha az öröklés megnyíltakor a házastársak között életközösség nem állott fenn és az életközösség visszaállítására sem volt kilátás. A jogszerző és a házastársa házassági életközössége a jogszerző haláláig fennállt, házasság fenntartására irányuló szándék egységes és kölcsönös volt a felek között, az életközösség végleges megszűnését egyikük sem kívánta. Nem vitásan a jogszerző érzelmileg kötődött a felpereshez, azonban a házassági életközösség fennállása kizárta az élettársi kapcsolat és az ezen alapuló özvegyi nyugdíj megállapíthatóságát.
- [6] Az alperes oldalán a perbe beavatkozó jogszerző házastársa a kereset elutasítását kérte, mert

álláspontja szerint a társadalombiztosítási szervek a tényállás feltárását követően az alkalmazott jogszabályok helyes értelmezésével hozták meg határozataikat. A beavatkozó kiemelte, hogy a jogszerző tudatosan kívánta fenntartani a házasságukat, ezzel azt az üzenetet közvetítve a külvilág felé, hogy számára nemcsak a gyermekei és az unokái, hanem a házastársával való kapcsolata is fontos. A jogszerző nyugdíjáról közösen döntöttek, abból a gyerekeket, az unokákat támogatták, de a közös tulajdonukat képező lakóház fenntartását és a közös megélhetésüket is biztosították. Minden családi ünnepet együtt töltöttek, amiből nem lehet más következtetést levonni, csak azt, hogy a jogszerző és házastársa érzelmileg igen fontosak voltak egymásnak, még ha nem is vitatottan, a jogszerző szerelmes volt a felperesbe.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság „a felperes keresetének helyt adott”, az ONYF Központ másodfokú határozatát – az alperes elsőfokú határozatára is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és az alperest új határozat hozatalára utasította.
- [8] A bíróság idézte az új Ptk. hatályba lépése előtt alkalmazandó, a házasságról, családról és gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (továbbiakban: Csjt.) 23. § (1)-(2) bekezdése és 24. §-a rendelkezéseit, valamint a kommentárban a Csjt. ezen rendelkezéseihez rögzítettek.
- [9] A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a jogszerző és a beavatkozó között a házassági életközösség a jogszerző halálakor fennállt-e, figyelemmel arra, hogy a házassági életközösség fennállása az élettársi kapcsolat megállapíthatóságát kizárja, továbbá vizsgálta a Ptk. 685/A. §-a, valamint az új Ptk. 6:514. § (1) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel a jogszerző és a felperes közötti élettársi kapcsolat fennállását. Mind a házastársi életközösség, mind az élettársi kapcsolat fennállása szempontjából vizsgálta a bíróság a felek között fennálló érzelmi közösséget (szexuális kapcsolat, az együvé tartozás különféle megnyilvánulásai, közös gyermekek nevelése, hozzátartozók vagy valamely fél gyermekének ellátása, betegség esetén a másiktól való gondoskodás), valamint a gazdasági együttműködést (közös lakás, közös háztartás vezetése). Mind az érzelmi kapcsolat, mind a gazdasági együttműködés, a közös gazdálkodás körében a bíróság részletezte a felek személyes nyilatkozatait és a tanúk vallomásait. A bíróság B.-né N. A. tanúvallomását teljes egészében kirekesztette a beavatkozó és a jogszerző közötti érzelmi kapcsolat körében beszerzett bizonyítékok közül és vallomásával szemben a perben meghallgatott többi tanú vallomását fogadta el, amelyek teljes egészében alátámasztották, hogy a jogszerző és a beavatkozó házassága a jogszerző halálát megelőzően 10 évvel ugyan fennállt, de közöttük a házastársi életközösség nem állt fenn. A jogszerző a felperessel élt együtt a felperes tulajdonát képező házban,

onnan járt dolgozni, közösen szerveztek programokat, a háztartást közösen vezették, a külvilág számára egy pár voltak. Egyes tanúknak arról sem volt tudomása, hogy a jogszerzőnek felesége és gyerekei vannak, mivel a jogszerző róluk nem beszélt. Más tanúk elmondták, hogy a jogszerző a felesége iránt érzett tisztelet miatt tartotta a beavatkozóval a kapcsolatot.

- [10] A bíróság az érzelmi kapcsolat fennállását, mint a házassági életközösség egyik tartalmi elemét a beavatkozó és a jogszerző között nem, míg a felperes és a jogszerző között megvalósultnak találta. A bíróság a lefolytatott bizonyítás, a tanúk nyilatkozatai alapján a felperes és a jogszerző között gazdasági közösséget a beavatkozó és a jogszerző közötti közös gazdálkodással ellentétben bizonyítottnak találta.
- [11] A bíróság megállapította, hogy a tanúk nagy része alátámasztotta, hogy a biztosítás közvetítői tevékenységből származó jövedelmet a felperes és a jogszerző közösen költötték el, közösen végeztek felújítási munkálatokat a felperes tulajdonát képező m.-i ingatlanban, közösen viselték a ház és a háztartás terheit, költségeit. A felperes tulajdonát képező ingatlan akadálymentesítését is közös pénzből finanszírozták, továbbá a jogszerző „holmijai” a felperesi ingatlanban voltak találhatóak halálát megelőzően.
- [12] A bíróság a Kúria BH 2016.117. számú eseti döntésében kifejtett álláspontját irányadónak tekintve megállapította, hogy a felperes és a jogszerző között fennálló élettársi kapcsolat nem feltételezte a korábbi (házastársi) családdal való kapcsolat teljes megszakítását, a hozzájuk fűződő érzelmi viszony megszűnését. A tanúvallomások és a becsatolt fényképek a jogszerzőnek a beavatkozóval való kiegyensúlyozott viszonyát és megbecsülését támasztják alá, de nem zárják ki a felperessel való érzelmi és gazdasági kapcsolat fennállását.
- [13] A bíróság a felperes és a jogszerző élettársi kapcsolatának megállapítására tekintettel előírta az alperes számára, a felperes részére élettársi jogcímen ideiglenes özvegyi nyugdíj megállapítását.
- [14] A bíróság eljárási okból nem látott lehetőséget a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezésére figyelemmel arra, hogy a hatósági eljárásban hiányos bizonyítást a bíróság a peres eljárásban pótolja.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A beavatkozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróság új eljárásra utasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte a Pp. 206. §-a, a Tny. 45. §-a és a Ptk. 685/A. §-a bíróság általi megsértését állítva.

- [16] A beavatkozó álláspontja szerint a bíróság tévesen mérlegelte az eljárás során felmerült bizonyítékokat, azokat nem a maguk összességében értékelte és figyelmen kívül hagyta a tanúk vallomásaiban megjelenő ellentmondásokat. Tévesen jutott arra a megállapításra, hogy az alperesnek az új eljárásban meg kell állapítania a felperes részére élettársi jogcímen az ideiglenes özvegyi nyugdíjat.
- [17] A beavatkozó érvelése szerint a Tny. 45. §-a szerint az özvegyi nyugdíjra a házastárson kívül az is jogosult, aki élettársával annak haláláig megszakítás nélkül 10 év óta együtt él. A Ptk. 685/A. §-a (egyezően az új Ptk. 6:514. §-a rendelkezésével) értelmében az élettársi kapcsolat két olyan személy között állhat fenn, akik közül egyiknek sem áll fenn mással házassági életközössége. A beavatkozó házassága a jogszerzővel annak haláláig fennállt, ezért fogalmilag kizárt, hogy élettársi kapcsolatot létesítsen más személlyel, így a Tny. 45. §-a értelmében a felperes özvegyi nyugdíjra nem lehetett jogosult.
- [18] A bíróság nem értékelte kellő súllyal a jogszerző és a beavatkozó lánya, S. E. nyilatkozatát az érzelmi kötődés tekintetében, figyelmen kívül hagyta V. T. és S. J. tanúvallomásában fennálló ellentmondásokat. A beavatkozó a példálózó bizonyíték értékelési hibák mellett a tanúk vallomásaival kapcsolatos kifogásait felülvizsgálati kérelmében nem ismételte meg, csupán utalt – fenntartva – a 2016. november 22. napján kelt előkészítő iratában foglaltakra.
- [19] A beavatkozó hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.623/2005/4. számú ítéleti álláspontjára, mely szerint a házassági életközösség érzelmi, lélektani, erkölcsi és vagyoni összetevőkből áll, azonban nem kell, hogy ezen összetevők mindegyike fennálljon. Kiemelten fontos az, hogy az életközösség fenntartására irányuló kölcsönös szándék megállapítható legyen.
- [20] A beavatkozó álláspontja szerint az eljárás során bizonyítást nyert, hogy a jogszerző rendszeresen látogatta, jeles alkalmakkor virággal, bonbonnal kedveskedett, amelyek mind az egymás iránt érzelmi kötődést bizonyítják. A fennálló érzelmi viszonyt támasztotta alá több tanú, így V. Á.-né és S. E., B. S.-né, valamint H. G. vallomása is, mely tanúk egybehangzóan adták elő, hogy a jogszerző haláláig fel sem merült a válás gondolata. Tévesen, a közös bankszámla ellenére állapította meg a bíróság, hogy a jogszerzővel gazdasági kapcsolata nem állt fenn, továbbá B.-né N. A. tanúvallomását a bíróság az érzelmi közösség fennállása tekintetében teljes egészében kirekesztette a bizonyítékok köréből, ugyanakkor (többek között) e tanúvallomásra alapozva állapította meg a gazdasági kapcsolat hiányát. A bíróság a házassági életközösség fennállását a Kúria elvi döntésével ellentétesen kizárólag az érzelmi kapcsolat és a gazdasági együttműködés körében vizsgálta, és nem vette figyelembe a Kúria azon álláspontját, mely szerint amennyiben az életközösség néhány eleme és a felek motivációja megállapítható, az életközösséget fennállónak kell tekinteni.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. A felperes érvelése szerint a bíróság a bizonyítékokat helytállóan mérlegelve hozta meg döntését azzal, hogy a tanúvallomásokban mutatkozó ellentmondások az ügy érdemi megítélése szempontjából nem jelentősek. A jogszerző és a beavatkozó közötti érzelmi kötődés mélységére a tanúvallomások nem utalnak, csupán azt támasztják alá, hogy a jogszerző és házastársa, valamint gyermekei, unokái a természetes kapcsolatot tartották. A közös tulajdonú ingatlan fenntartása és a közös bankszámla a jogszerző gondoskodását bizonyítja. A jogszerző jövedelme a felperes bankszámlájára került utalással, amelyet közösen használtak fel. A jogszerző valamennyi személyes ingósága a közösen lakott, de a felperesi tulajdont képező ingatlanban volt. A jogszerző a halálát megelőző legalább 10 éven át a felperessel élt gazdasági és érzelmi közösségben, amelyet a tanúk alátámasztottak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

[23] A beavatkozó felülvizsgálati kérelmében az özvegyi nyugdíjra való jogosultság feltételei fennállásával kapcsolatban elsődlegesen a bizonyítékok mérlegelését kifogásolta.

[24] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

[25] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44. stb.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved.

[26] A munkaügyi bíróság a perben meghallgatott tanúk vallomását figyelembe vette, azok tartalmát ítéletében ismertette és értékelte. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított ítéleti tényállásban iratellenes megállapítás nem szerepel, az a következtetés, miszerint a többségi tanúvallomások a beavatkozó állításának, a házastársi életközösség perbeli időszakban történő folyamatos fennállásának bizonyítására nem voltak alkalmasak, helytálló, logikai ellentmondást nem tartalmaz. Ezt a megállapítást támasztják alá egyebekben a közigazgatási eljárásban beszerzett

bizonyítékok, az ott meghallgatott tanúk vallomásai is.

- [27] A Kúria következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet érdemi felülbírálatára nem ad alapot olyan kijelentés, nyilatkozat, amely a megelőző eljárásokban tett nyilatkozatok, korábban hivatkozott álláspont érvelés fenntartására utal. A Kúria – a Pp. 270. §-a értelmezése során – több döntésében rámutatott: a felülvizsgálati kérelem önálló, rendkívüli perorvoslat, amelyben a jogszabálysértést konkrétan meg kell jelölni és elő kell adni annak indokait; a korábbi beadványokra hivatkozás, e jogorvoslat speciális jellegére tekintettel nem foghat helyt (BH 1995.99.).
- [28] A Tny. 45. § (1)-(2) bekezdése értelmében özvegyi nyugdíjat a házastárs, az elvált házastárs és az élettárs kaphat. Özvegyi nyugdíjra jogosult a házastársra előírt feltételek fennállása esetén az is, aki élettársával annak haláláig egy év óta megszakítás nélkül együtt él és gyermekük született, vagy megszakítás nélkül 10 év óta együtt él.
- [29] A Tny. alkalmazása során a Ptk. 685/A. §-a (új Ptk.6:514. §-a) szerint élettársi kapcsolat áll fenn két olyan házasságkötés vagy bejegyzett élettársi kapcsolat létesítése nélkül közös háztartásban érzelmi és gazdasági közösségben (életközösségben) együtt élő személy között, akik közül egyiknek sem áll fenn mással házassági életközössége, bejegyzett élettársi életközössége vagy élettársi kapcsolata és akik nem állnak egymással egyenesági rokonságban vagy testvéri, féltestvéri kapcsolatban.
- [30] A Tny. 45. § (2) bekezdésében rögzített konjunktív feltételek egyikének a hiánya is arra vezethet, hogy az igénylő az özvegyi nyugdíj ellátásra nem válik jogosulttá. Az élettársi kapcsolat közvélekedés szerinti értelmezése nem azonos az élettársi életközösség törvényben rögzített fogalmával. Az özvegyi nyugdíjra való jogosultság elengedhetetlen feltétele a gazdasági életközösség fennállása. A meghallgatott tanúk vallomásai alapján megállapítható volt a felperes és a jogszerző közös háztartásban történő együttélése, közös életvitel folytatása, illetve jövedelmei közös célra történő felhasználása. Kétséget kizáróan bizonyított volt, hogy a kapcsolat kimerítette az élettársi életközösség – az új Ptk.6:514. §-ában foglaltakkal azonosan szabályozott, – a Ptk. 685/A. §-ában meghatározott fogalmi elemeit.
- [31] A perbeli adatok alapján nem kétséges, hogy a jogszerző „kettős életvitele” folytán a felperessel való együttélése mellett a beavatkozót anyagilag támogatta (közös bankszámlára utalt nyugdíjával) és érzelmileg sem zárkózott el tőle. Az élettársi kapcsolat tényének megállapíthatósága nem feltételezi a korábbi családdal való kapcsolat teljes megszakítását, a hozzájuk fűződő érzelmi viszony megszüntetését. Ebből kifolyólag a családi együttléteket igazoló tanúvallomások a jogszerzőnek a korábbi családjával való kiegyensúlyozott viszonyát és a beavatkozó felé mutatott megbecsülését támasztják alá és nem zárják ki a felperessel való – a perben kétséget kizáróan bizonyított és a beavatkozó által sem vitatott – érzelmi kapcsolat fennállását. Az élettársi kapcsolat

megállapíthatóságát nem a házasság fennállása, hanem a házassági életközösség fennállása zárja ki, mely utóbbi a fentebb részletezettek szerint nem volt megállapítható. Az a tény, hogy a beavatkozó és a jogszerző között a házasság jogilag fennállt – a fentebb kifejtettekre figyelemmel - nem jelenti azt, hogy közöttük a házassági életközösség is fennállt volna.

- [32] A bankszámlán fennálló rendelkezési jogosultság ténye sem cáfolja a jogszerző és a felperes gazdasági célokban való együttműködését. A bankszámlához való hozzáférési jogosultságból a gazdasági együttműködés hiányára ok-okozati következtetést nem lehet levonni, mert – a következetes ítélkezési gyakorlat szerint – az élettársi kapcsolat tényének megállapíthatóságát önmagában nem zárja ki a külön bankszámla fenntartása és az sem, hogy ahhoz a másik félnek nincs hozzáférése. A közös gazdálkodás, a gazdasági közösség megítélése szempontjából kizárólag annak van jelentősége, hogy a feleket a döntéshozatal során a közös megélhetés, az előrejutás szándéka vezérli-e (BH 1998.588., Pfv.II.21.286/2005., Pfv.II.21.246/2015.).
- [33] A perben nem volt vitás, hogy a felperes és a jogszerző azonos lakcímen laktak, a felperes gondoskodott a jogszerzőről. Az özvegyi nyugdíj megállapításának az élettársi kapcsolat fennállása a feltétele, amelyről a Tny. és a Ptk. – a jogerős ítéletben is felhívott – rendelkezései alapján kellett dönten.
- [34] Mindezek alapján a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.
(Kúria, Mfv.III.10.576/2017.)